

Príbeh mamy Stanislavy z projektu Zachráňme životy

6.7.2026 - | Fórum života

Niektoré životné príbehy sú ťažké od samého začiatku. Príbeh Stanislavy je plný strát, bolesti a pádov - ale aj odvahy povedať životu „áno“ v momente, keď sa zdá, že všetko je proti nej.

Stanislava vyrastala s dvoma sestrami v rodine, kde bola vážna choroba prítomná každý deň. Mama zomrela na svalovú dystrofiu, otec na invalidnom dôchodku nevládol situáciu a dievčatá postupne prišli o domov. Ocitli sa prakticky na ulici.

Ako veľmi mladá sa vydala za muža, ktorý žil na ulici. Spolu sa snažili prežiť zo dňa na deň. V sedemnástich rokoch sa jej narodil syn Kevin, o dva roky dcérka. Namiesto pokojného domova prišli noci na vlakových stanicách, strach o deti a neustála neistota. Nakoniec jej deti boli odobraté a manžel skončil vo väzení. Stanislava ostala sama - znova na ulici.

Po troch rokoch života bez domova otehotnela po znásilnení. Nebolo to tehotenstvo z lásky, ale dôsledok násilia. Úprimne zvažovala potrat - cítila sa na dne, bez podpory a bez nádeje. Vtedy stretla ženu, ktorá ju vypočula, dodala jej odvalu dieťa si nechať a pomohla jej nájsť bývanie. Narodil sa syn Adamko.

Život v charitnom dome bol náročný, ale bezpečnejší než ulica. Stanislava mala strechu nad hlavou, mohla navštevovať staršie deti, no finančne bola na hrane. Pani, ktorá jej pomáhala, ju istý čas podporovala, až musela skončiť. Stanislava zostala opäť sama, len s dávkou v hmotnej núdzi, prídavkom na dieťa a minimálnym výživným na staršie deti.

Keď po rokoch znova stretla bývalého manžela, uverila, že by mohlo byť lepšie. Zobrali sa, v októbri zistila, že je tehotná. Krátko na to však manžel opäť skončil vo väzení. Znovu ostala sama - tehotná, s malým synom, bez rodinnej podpory. Opäť zvažovala potrat.

V tejto chvíli vstúpil do jej príbehu projekt „Zachráňme životy“ - systém konkrétnej pomoci pre ženy, ktoré stoja pred rozhodnutím, či si dieťa nechajú, ale bojujú s nedostatkom peňazí, zázemia a opory. Vďaka podpore darcov sa Stanislava rozhodla pre život.

V máji 2025 sa narodila Natálka.

Natálka rástla ako z vody - mesiac po mesiaci pribúdali úsmevy, prvé „štebotanie“, prvé príkrmy, zúbky, štvornožkovanie, liezť po schodoch, prvé krôčiky. Chodila na cvičenia k fyzioterapeutke, jej vývin pekne napredoval. Braček Adamko si sestričku chránil a rád sa jej prihováral.

Peniaze od darcov sa menili na konkrétne veci: bývanie, jedlo, plienky, hygienu, lieky, cestu MHD a cvičenia. Pre Stanislavu to nebola len „pomoc na papieri“, ale istota, že má z čoho zaplatiť základné veci a môže sa sústrediť na deti.

V máji 2026 má Natálka rok. Je z nej usmiate dievčatko, ktoré robí prvé kroky, objavuje svet a prináša radosť mame aj bratovi. Na narodeninovej oslave ju fascinujú prskavky na torte - malý obraz toho, ako sa z temného príbehu môže stať príbeh svetla.

Projekt „Zachráňme životy“ v príbehu Stanislavy znamenal jednu podanú ruku v pravý čas. Vďaka nej mohla žena, ktorá zažila chorobu v rodine, stratu domova, znásilnenie a opakované sklamanie, držať v náručí dcérku a povedať: „Som rada, že žije.“

Podpora, ktorú vieme matkám v projekte Zachráňme životy poskytnúť, je časovo aj finančne obmedzená. Rodiny vieme intenzívne sprevádzať najmä v prvých mesiacoch a maximálne do prvého roka po narodení dieťaťa.

Naším cieľom je pomôcť ženám postaviť sa na vlastné nohy – aby dokázali ďalej fungovať samostatne a stabilne. Zároveň však vidíme, že bez dlhodobejšej a pravidelnej podpory je návrat k istote pre mnohé z nich veľmi náročný a niekedy aj neistý.

Projekt Zachráňme životy preto funguje len vďaka darcom. Každý príspevok znamená konkrétnu pomoc – bývanie, jedlo, plienky, lieky či základné istoty pre dieťa.

Ak chcete pomôcť, aby sme mohli podporiť viac rodín a sprevádzať ich dlhšie, môžete nás podporiť TU.

<https://forumzivota.sk/pribeh-mamy-stanislavy-z-projektu-zachranme-zivoty>